Chv. redak. „Žittja i Znannja“
Polsko

Lvvovv
Rynok 10

153

ПЛАСТУН

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Число:
4.

Видавець і відвіч. редактор:
Андрій Ворон

Збірка в таборі в Апші 1934 року.

Передплата на рік Кч 8·—
Поодиноке число для пластунів 50 гел.

Севлюш
Із друкарні Ігната Рота в Севлюші.

Рік : XIII. 1. квітень 1935

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Пластуни й Рідна Мова

Та мова, якою виражаємо свою радість та смуток, є наша Рідна Мова.

Безперечною святою правдою є, що наша Рідна мова є українська мова, або як, по старому ще звуть „руська" мова.

Чому? За те бо ми українці. Ми так говоримо і пишемо як говорять українці, які жиють в Галичині, Буковині і на Україні. Колись наші предки жили ведно в одній великій родині там, де тепер є Київ та Львів. Се наша праотчина, звідки ми розійшлися до Чорного моря до Карпат а потім перейшли на сей бік Карпат, де і днесь жиємо.

Книги, які писали великі українські письменники Тарас Шевченко, Іван Франко, Ольга Кобилянська і інші; дальше Ґренджа Донський, Боршош-Кумятьский, які були друковані в Київі, Львові, та Ужгороді розуміємо ми, — і весь наш народ від Попраду до Тиси.

Пережила наща мова дуже много всяких переслідувань. Перед світовою війною цілі століття старались Мадяре аби вбити нашу Рідну Мову в устах нашого народу. Вони добре знали, що коли ми забудемо своєї мови то скоро вдасться перетворити наш народ на свій, мадярський народ.

Наша інтеліґенція скоро позабула Рідної Мови. Остала Рідна Мова тільки в устах нашого народу, який охоронив еї. Одначе протягом так довгого панування над нами, наша мова засмітянилась чужими словами, які остали і до днесь в нашій мові.

Значить ми все ще говоримо не чистою Рідною Мовою. Уживаємо богато мадярських слів або змадяризованих, як також інших чужих та неправильних виразів.

Ми неможемо остатись при сій засмічіній мові.

Рідна Мова се найцінніше майно кождого народу. Одна Рідна Мова звязує народ до одної нерозривної Нації. Всі культурні народи світа першу найбільшу увагу звертають на свою Рідну Мову. Стараються аби Рідна Мова була чиста,

БІБЛІОТЕКА НАУКОВ. Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АН УРСР 2259 № К 2258

гарна та богата. Аби мала однакі правильні вирази для всього народу. Всі причинюються до плекання одної літературної мови. Літературної мови, яка мав свої правила, яка приказує говорити однако для всього народу.

В нас крайня пора занятися плеканням чистої, правильної одної української літературної мови.

Велику працю в сьому напрямку мають зробити наші пластуни, яким на серцю лежить культурне піднесення нашого народу.

Перше маємо начитися чистої української мови.

Як навчитися ?

Всі пластуни мусять покласти собі за завдання читати чимбільше своїх рідних українських книг. Весь свобідний час читати; казки, козацькі оповідання; читати їх і давати другим читати. Давати непластунам, заохочувати читанням своїх рідних, всіх своїх товаришів, весь народ.

Се в перше святе завдання українського пластуна супроти своєї Рідної Мови.

За сим все всюди, говорити лиш одною нашою Рідною Мовою. Ми пластуни мусимо показати примір в сьому. Говоримо в школі, на дворі, на дорозі, дома, в поїзді, кіні, театрі, всюди і все лиш Рідною Мовою. Тим даємо примір другим, напоминаємо, заохочуємо других аби говорили Рідною Мовою.

Подивімся, — послухаймо — Чехи всюди говорять по чеськи, Мадяре по мадярськи, Словаки по словацьки, Румуни по румунськи і т. д.

А ми ?! Ми також повинні говорити нашою Рідною Мовою, — таж ми такий самий народ, як і інші народи на світі. Коли інші честують, люблять свою Рідну Мову, то чомуб ми нелюбили своєї мови !

Нема дорощого для Тебе брате і Сестро на світі, як твій — Рідний Нарід.

З житем нашого народу є звязана его Рідна Мова, яка утримує наш народ тим чим є. Колиб не було нашої рідної української мови, тодіб не було і нашого народу, тодіб не було нас. Ми би без Рідної Мови стали чужим смітем, нас би всі кривдили, нищили та зневажали.

Ми сього не хочемо ! Нам дорогий наш народ а зним дорога і прадідна рідна народня українська мова !

Рідна мова се наш найдорощий скарб, наша зброя, наша оборона, наша краса і наша гордість.

Наша мова це богата милозвучна перекрасна, якою можемо всебічно виражати наші думки. Наша мова забирає почесне місто між всіми мовами світа, стоїть в першім ряді

між найкращими славянськими мовами. Наша пісня є така красна, якою захоплюються всі культурні народи світа.

Якже нам не любити нашу дорогу милу Рідну Мову. Ми всі повинні її поважати і любити. Нам пластунам на серцю має лежати плекання нашої Рідної Мови.

Ми повині поставити нашу Мову на перше почесне місце на нашій Рідній Землі Підкарпатській Руси.

Я пластун! Український пластун! Вірний син свого Народу. Люблю над все свою Рідну Мову! Все і всюди говорю та пишу лиш одною Рідною Мовою!

Старасюя аби свою любов і пошану до Рідної Мови перелляв до непластунів, до всіх моїх товаришів до всього Рідного Народу.

Се приказує пластовий обовязок та моя національна свідомість та гордість.

Микола Вайда.

Ао.

З ПІСЕНЬ ВИГНАННЯ.

Летіть мої думки... степами
під ліс таємний, под зелений
гай,
пливіть сумними, сірими хма-
рами
до заповідної святої брами
в мій рідний край

І там тепер весна. Дороги по-
чорніли
і промінь соняшний березу роз-
будив;
струмок побіг з сусідньої мо-
гили,
а вчора з вирію вже гуси при-
летіли і степ ожив.

І тілько люд, закований в кай-
дани,
обкрадений приспаний мов-
чить...
О, Боже мій святий! Невже
нарід не встане?
Невже нам сонце правди не за-
гляне? Нарід мій спить.

О, розбудіть його мої крилаті
мрії,
О, роскажіть, як волю він ко-
хав!
О, запаліть йому святий огонь
надії,
щоб, доки гай зазеленіє
нарід повстав.

А коли ні, — візміть його страж-
дання,
над хмари, над зірки, до Бога
Ви летіть!
І там всі сльози, кров, зну-
щання,
роспуку, всі поневіряння
перед Престолом положіть.

Прогульки

Всміхається до нас золотоволоса, рожева, в зелених стрічках, гомінка весна! Кличе в запашний, задуманий ліс на зелені гори, на квітчасті луги. Немає, мабуть, ні одного хоч найменьшого пластового гурту, щоб не відповів на цей заклик: ідемо! Мандруймо в гори, до здвінких струмків, на полонини, де віє весняний вітер!

Та прогулька принесе учасникам її лише тоді користь і задоволення, як до неї відповідно підготуватися.

Отже в першу чергу треба виробити плян і програму прогульки. Коли прогульку роблять більше, ніж 5 осіб, треба, щоб учасники вибрали між собою провідника прогульки (звичайно це буває провідник чи опікун того гуртка, чи куріня, що йде на прогульку). Цей провідник в порозумінню з іншими учасниками прогульки вибірає день, час, напрямок та умовляється, що до інших подробиць прогульки. Ухвалений плян прогульки не можна міняти (хиба, що обставини, незалежні від прогульківців змусилиб до цього). Найліпше вибрати околицю, ще мало відому з гарними краєвидами. Дуже добре зеднати з прогулькою ріжні пластові вправи, що потрібні для пл. іспитів: міряня в природі, оріентація (варто мати з собою мапу околиці), слідження та спостерігання звірят і птахів (дуже придається фотографічний апарат: фотографувати варто все, що може бути цікаве або корисне для пластового знання), сигналізація (ріжними способами: димом, прапорцями, свистками і т. п). Варто також мати з ообою шатра (хоч одно) и вправляти у ставленню їх; це придасться в часі таборування. Докладно про такі вправи можна прочитати в підручнику „Пластовим шляхом за красою життя".

Учасники прогульки умовляються, звичайно, зібратися на прогульку в певному місті. З цього місця вирушаються усі гуртом в точно призначений час, на тих, що не вміють дотримуватися точности не чекати. В місці чи селі на рівних дорогах треба йти маршевим кроком (дуже гарно, як усі прогульківці мають пл одностроїї, але й у цивілю марш виглядає гарно, коли маршерувати стрункo). за людськими оселями кожен іде як хоче, лише триматися гурту (як що не було, розуміється, інакше умовлено). Прогульки добре надаються до вправ у муштрі (впоряді). Підручник для такої муштри дістанете в ред. „Пластуна".

Пластова молодь і на прогульці, як всюди, уважае, щоб її поводження було чемне й лицарське супроти людей та братерське супроти інших живих істот та рослин.

Добрий гумор на прогульці обовязковий для всіх; хто

має поганий настрій і не вміє його перебороти, хай лишається дома.

В природі радо й богато співаємо. Та треба дбати, щоб спів був зорґанізований, не галасливий і щоб нікому не перешкоджав. В полі, де здалека все видно, можна хоч і кричати, але в лісі, де на нас за кожним деревом може чекати якась вухова або хвостана несподіванка — треба йти зовсім тихо.

Про прогульку треба написати в деннику, описавши докладно про її проґрам і всі цікавіші події. До опису долучити фотоґрафії або малюнки.

Щотижневі, особливо кількаденні прогульки, дають добрий гарт тим, хто хоче в літі таборувати.

Н. Козицька.

А. Вільшина :

***

Я від бурі й гуку міста
Тихим ходом в даль утік ;
Там, де соняшно й барвисто,
Я вплітав вінок утіх.

На просторі, на свободі,
В морі кольорових крас,
В милих співів супроводі
Вкраденний провів я час.

В зграї сяйв соняшних тонів,
В ароматних кудрях трав —
Я позбувся всіх законів,
Вільности набув я прав.

В струни вдарив золотії :
Сумно-ніжний лється спів :
Розбудив він давні мрії.
Плаче щастя юних днів...

О, як любо у нірвані
Вік прожити б я хотів —
Та кріз бурю у тумані,
Поклик чуть робочих днів !

Козя :

Про відділові часописи

— „Знаєте що, хлопці, давайте видавати свій відділовий часопис“ — піддав таку думку на сходинах відділу хтось з пластунів, хто, може, хотів би стати „редактором“ нового часопису, або хотів би містити в ньому свої „твори“. Хлопці зраділи, що мають щось нового, скоренько зібрали матеріял і видали перше число. Навіть довго не думали над тим, як його назвати. Вийшло друге, може й третє число і на цьому закінчилось. Чи дописувачі були ледачі, чи редакторові обридло вічно нагадувати їм, щоб давали матеріял, чи грошей не вистарчило. Бо вреба-ж і паперу купити і за літоґрафування заплатити...

Так, або подібно починають наші пластуни видавати свій відділовий часопис. З часом бачать, що це не така то легка річ, бо вимагає богато праці й видатків Разом з тим забувають, що існує офіційний пластовий часопис „Пластун“, якому всі пластові відділи зобовязані помагати : посилати статті й замітки з життя свого відділу та, головно, передплачувати. Врешті виходить, що й свого часопису не змогли втримати при житті й про „Пластуна“ забули. Крім того пригадую, що кожен відділ (чи робить це кожний?) мусить вести відділову хроніку — без огляду на те, чи видає свій часопис, чи ні. Ця хроніка, власне вистачалаб для того, щоб відділові „мистці“ : письменники, поети, малярі й фотографи містили там свої твори з обсягу життя їхнього відділу.

Вигляд дівочого табору.

Не відраджую пластунам (і — кам!) видавати свій відділовий часопис, але підкреслюю, що це справа не така легка, як здається на перший погляд, і що часопис не може виходити сам, як у казці, й сам розповсюджуватись! Тим, що всетаки хочуть зачати або продовжувати, видавати свій відділовий часопис, хочу про дещо розповісти.

Насамперед треба вибрати, якого роду має бути відділовий часопис. Є їх кілька родів: однодніка, альманах, часопис чи листок і стінний часопис.

Однодніка — це, як сама назва вже говорить, невеличкий збірничок виданий з нагоди якогось свята чи події в житті відділу (напр. стрічі, прогульки, дня патрона відділу і т. п.) Містимо там спогади й оповідання з життя відділу, або інший матеріял відповідно до того вибираємо й назву її. Однодніка може бути також і гумористична.

Альманах — це по змісту те саме, що й однодніка, але поважнійшого характеру й з більшою кількістю матеріялу. Може бути в ньому також белетристичний та гумористичний відділи. (Дивись Альманах Лісових Чортів „Гей гу, Гей.га!“ з 1929 р.) Було.б добре, щоб пластові відділи взяли за звичку видавати замісць свого часопису раз у рік альманах. Ліпше на весні, коли його можна було.б продавати на користь таборового фонду В такому альманасі треба містити звіт праці й життя відділу за минулий рік, також ріжні оповідання й цікаві відомости з життя відділу. Такий альманах буде дуже цікавим для родичів пластунів, може зацікавити тих, що нічого не знають про пласт і поможе

збільшувати число членів відділу.

Стінний часопис — видаємо, коли нема змоги видавати часопис у більшому числі примірників. Звичайно пишемо пером або на машинці і лише на однім боці листка. Заголовок треба гарно намалювати а також умістити кілька малюнків та карикатур у тексті. Готовий часопис прибиваємо в домівці на стіні на призначеному місці, де потім усі члени відділу й гості, що приходять до домівки, можуть часопис читати. Прод. слід.

Виставка українских пластових видань

В лютневі дні пластуни всього світу святкують велике пластове свято — річницю дня народження творця скавтінґу лорда Бейден Повелла (22. II.) Саме тепер пластуни мають нагоду оглянутися на пройдений шлях, п двести рахунок своїх здобутків. Виставка українських пластових видань, що улаштувало Видавництво „Український Пласт“ в Празі 23-25; лютого ц. р. дала можливість переглянути здобутки Українського Пласту на полі друку.

Виставку відкрила голова В-ва Н. Козицька, привітавши всіх пристуніх, а між ними й представників Союзу чеських скавтів. В дтак була доповідь п. Д. Антончука на тему „завдання Українського Пласту в сучасний мент“.

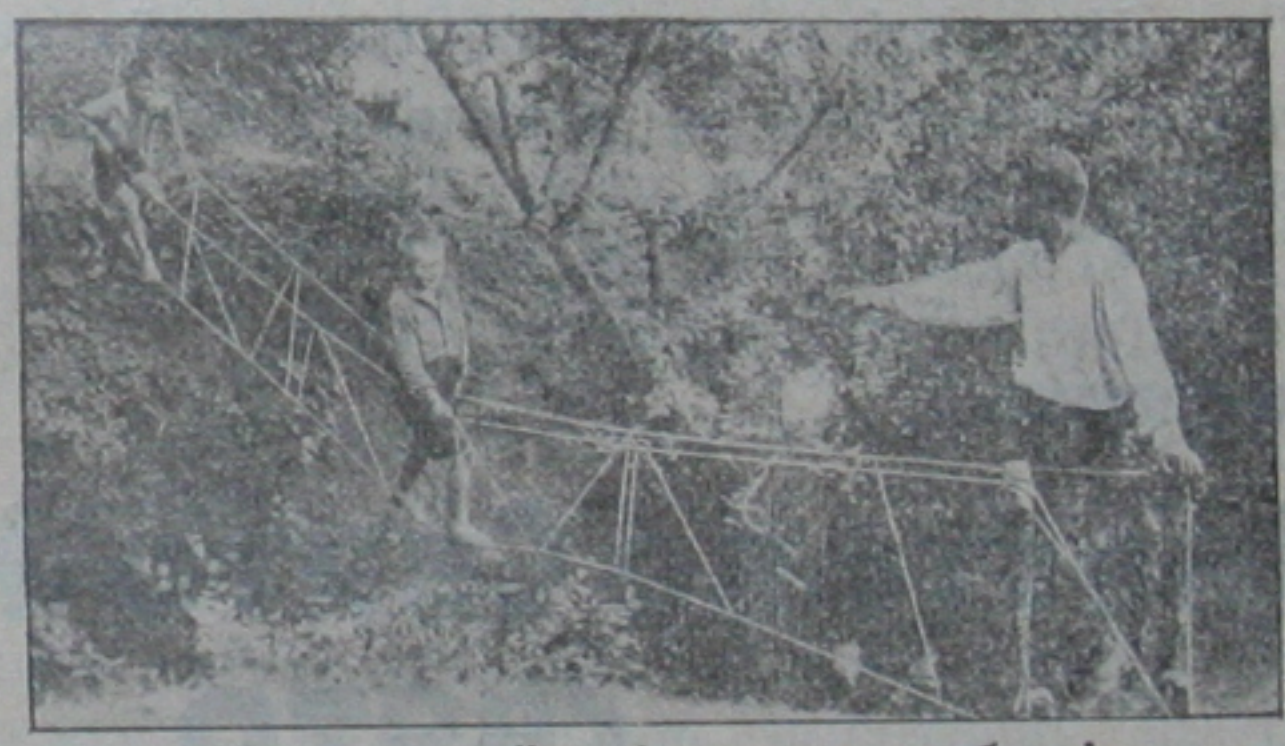

Мотузяний місток в таборі.

Прелеґент намітив деякі відємні сторінки сучасного нашого життя й так зазначив, з чим, власне, мають пластуни боротись й над чим працювати. На виставці було зібрано майже всі пластові підручники, оповідання, пєси, періодичні видання, календарці, листівки, наліпки іт. ін. Поважну частину виставки творили видання Підкарпатської Руси, саме часопис „Пластун“ від початку аж до цього часу, видання нидавництв „Тиса‘ (під проводом пок. О. Вахнянина), „Ватра“ (під проводом скавти. Л. Бачинського) та ‚Пластуна“. Цінні для історії розвитку нашого пластового руху є видання окремих пл, курінів, яких тепер і зібрати тяжко, як ось „Берегівсь-

кий Пластун“ (часопис найстаршого пл. куріня на П. Р.) „Бичківський Пластун“ і т. д. Разом було виставлено 133 назви, а в тому 417 експонатів, не рахуючи наліпок та купонів. Виставку відвідав також начальник Союзу чеських скавтів проф. Б. Свойсік. З нагоди виставки видавництво „Український Пласт“ видало „матеріали до бібліографії української пластової літератури“. Праця має 24 стор. і огортає пластові видання в Галичині, на Підк. Русі й не еміграції.

В Братіславі місцевий укр, пластовий гурт також згадав святочний день 22. лютого. Тамошній „Пластприят“ 22. II. підготовив маленьких пластунок з гуртка „Котеня“ до вистави „Серце за морем“. На святі старший пластун виголосив реферат. Тамже преведено збірку на пресовий фонд „Пластуна“.

Н. П.

I. Рошко:

ФІЯЛКА.

Під терном в холодку, ще лиш сніг істаяв,
а вже там чудовий бриліянт засяяв,
— Фіялка то ніжна! Що ще в прикру днину,
своїм чаром пестить весняну хвилину.

Під терном в холодку — недесь на долині,
ані в городочку — в темній гущавині,
землю она любить й щастем напуваєсь.
Не гордість, но ніжність в своїм серці має.

Хоч і в кущах жие — кожний єї знає,
Кожний єї цвіток на утіху має;
бо хто єї видить, хто на ню погляне,
того серце зараз веселійше стане.

Пластове Свято-Юрське свято

Як уже в 2 числі нашого „Пластуна“ ми писали, в днях 4 5 і 6. травня відбудеться в Севлюші велике пластове свято-юрське свято. На це свято запрошуємо всі пластові частини Підкарп. Руси.

Свято злучене з дводенним таборуванням і ріжними пластово-спортовними перегонами. В згаданім числі навели ми подробну програму свята, днесь згадаємо ще хиба, що дня 5. травня відбудеться концерт – змаганя пластових хорів, на який концерт каждий пластовий хор виучить і проспіває три пісні, крім того від краєвого звітодавця одержить кождий хор, що зголосив, чи ще зголосить свою участь на кон-

церті-змаганю, три пісні, які проспівають всі злучені хори разом.

В таборуванню і спортових змаганнях візьмуть лише ті пластуни участи, які до 20. цвітня зголосять це у краєвого звітодавця. Поплаток за удержання в таборі денно 5 Кч, які гроші кождий учасник має до 25. цвітня переслати на адресу: Яків Шепель, учитель, Севлюш.

Бажаємим булоб, щоб брали участи у святі пластуни(нки) у пл. або народних одностроях.

Провідники частин, які хотять брати участи в святі, мають заявити окружній пластовій старшині в Севлюші (Іван Ревай, фах. уч. Севлюш) число учасників до дня 26. IV. 1935. щоби було можна обстарати для них приміщення.

Всіх з братерським привітом зве і чекає

Окружна Пластова Старшина, Севлюш.

М. Блеск:

Вказівки для інструктора руханки.

(Продовження ст. „Плекатиму силу ума свого й тіла“ . . .)

2. Уставка (форма) при вишколі.

При вишколі уставляємо новиків до форми півколеса, а між ними полишаємо досить великі віддалі, більші, як на досяг рук. Пізніш уставляємо їх у ряд або дворяд (чету) з віддалю приблизно 2-4 кроки, щоби могли вільно рухатися при вправах та, щоб не дійшло до поранення сусіда, коли ще вправи добре не опановують.

Важно є при вправах так уставити новиків, щоби їм сонце не світило до очий та, щоб не були повернені проти вітру, але щоб їм вітер дув у спину, та ще, щоб після можливости стояли на рівнім та сухім місті.

3. Метода витколу.

Заучування майже кожної вправи обіймає тякі точки: а) назначеня вправи, б) приказ на котрий дана вправа має бути виконана, в) пояснення значіня і ціли вправи та де і коли в практичнім життю вживаєся, г) взірцеве виконання — показання вправи, ґ) повільне виконання з поясненням, д) самостійні вправи новиків по одному, евентуально вправи по двох нов., е) вправи на такт и під команду інструктора, є) виконання зразу цілої вправи всіми вправляючими рівночасно,

на приказ інструктора.

Назначення вправи повинно бути виконано коротко і ясно, при чім треба уважати, щоб не починали все однаковим вступом, як на пр.: „Увага. Научу вас поставу... спочинь“.

Приказ (команду), на котрий має бути дана вправа виконана, мусить бути виголошений так, як колиб ви командували частині, яка стоїть перед вами, щоби новика зразу до його привикали.

Значіння вправи знайдете у відповідних пласт. підручниках впоряду та приписах. При тім старайтеся вичислити всі можливі випадки, коли дана вправа в практиці вживається.

(Прод. слід)

– *Загальні збори* Краєвого хору Пластунів, відбулися в Севлюші дня 24. березня ц. р. На збори появилося 28 членів. Хор має дві секції : співацьку й драматичну. Співацька секція має 38 членів, мала минулого року 11 проб. Драматична секція має 24 члени, мала протягом року 19 проб і 11 вистав. В ріжних місцевостях Підкарпаття (Великий Бичків, Королево н. Т., Кобилецька Поляна, Білки і Севлюш) виставила сеція Запорожця за Дунаєм (7 разів), Пані і її хрещеник (2 рази) і Барон Кіммель (2 рази). На загальних зборах вибрана нова управа хору, в склад якої увійшов: бр. Михайло Бейловарій, голова, бр. Фущич і сестра Бойчуківна, містоголови, бр. Августин Шерегій, секретар, бр. Ткачук Василь, скарбник і бр. Яків Шепель, адміністратор.

– *„Барон Кіммель“ в Севлюші.* Дня 23. березня ц. р. загостив до Севлюша Краєвий хор Пластунів із виставою комічної оперети „Барон Кіммель“ Оперета солідно підготовлена і відограпа на повне вдоволення добірної публики Севлюша. Грала 14 членова військова орхестра 45 п. п. „Румунський“ з Хусту. Дуже гарно вивязалися в своїх ролях зосібна бр. Сідор, бр. Шерегій Юрій, бр. Бейловарій і сестри Балоґова, Морозівна й Шерегієва. Добре опанував великою орхестрою бр, Горішок (Шерегій Євген).

— *Із праці лисичок в Рахові.* Курінь лисичок при народній школі в Рахові веде дуже красну й многонадійну пластову працю. Так і дня 17. березня ц. р. дав курінь своїми власними силами ґарне свято батька Тараса Шевченка. Програма свята була дуже ріжноманітна і захопила так малих дітей, як і присутну одушевлену публику. Всі дівчата виконали свої ролі

прекрасно. Згадати хиба промову Анни Кушнір, яка так захопила пристуних матерей, що не осталося око без слез Далі прекрасно відограли свої ролі Славка Фроляківна й Юдіта Сабова. Анна Данюк деклямувала із запалом і чуттям. „Ми всі — пише нам один присутний — з вдоволенням придивлялися виконам дорогого нам цвіту-дівчаток". „Сестри, — кличе на кінець одна присутна — заложуйте всюди — и у ваших школах пласт. Нема нічого кращого, ідеальнійшого і вдячнійшого, як виховувати малі невинні душі, роботи з них сильних характерів і сталевих громадян.

— *Пласт в Чумі.* В маленькім селі, недалеко Севлюша, наша ідейна молодь також заложила для наших малих діточок свою орґанизацію. Пласт заложено стараннем сестри Іренки Чаповціевої, дня 20. грудня м. р. а днесь вже має 56 членів. Малі пластунчатка кождого тижня сходяться на сходини, де учаться пластовому закону, народним українським танцям і ріжним забавам, і співам. Дівчата приступили зараз по заложеню орґанізації, до вишивання для себе народних українських сорочок. Богато допоміг у сім дівчатам місцевий управитель школи інж. Осип Сецінський, який своїм коштом закупив для дівчат всі потрібні баревні нитки.

— *Фотографії* на нашій обгортці і інші цікаві фотоґрафії з цього й інших таборів найдете в книзі „Як таборувати", що її повинен мати кожний пластун! Замовте собі в редакції „Пластуна".

— *Гурток новичок „Кошеня"* при тві. Просвіта в Братіславі 23-го лютого улаштував академію з приводу уродин найбільшого пластуна Баден-Повеля Бр. Сич. перечитав реферат „Пласт і його творець", а діти відограли сцену „Серце за морем". Новички між собою зібрали 16 Кч на пресовий фонд Пластуна (Др. М. 2 Кч Ф. Мандзієва 2. Л. і О. Брицгунови 2 К Гурток новичок 10 К) й кличуть всіх свідомих пластунів старших и молодших пожертвувати бодай по 1 (одній) Кч, щоб наш журналик випадав краще зовнішно, був богатший змістом й міг містити фотоґрафії з пластового життя.

— *Перший виступ королівських пластунів* 7. III. 1935. горожанська школа в Королеві н. Т. уладили красну академію в честь п. президента Т. Масарика, на якій наші пластуни з великим успіхом зіграли дві пески — „Малий коваль" і „Княз Марципан", а хор дав солідний репертуар пісень. Цілий проґрам був переплетений українськими й чеськими деклямаціями, а також грою учнів із чеських кляс на скрипках. Простора саля „Сокола", у якій одбувалася академія, по береги виповнена громадянством, що з великим захопленням вітало всі виступи своїх молодих артистів. Представленнями й хором керував учитель Гр. Мельник. Намалював потрібні декорації й виголосив о життю й праці п. президента змістовий реферат директор школи Ст. Буцько.

ПОШТА РЕДАКТОРА.

Д. Підкова. Не можемо містити — хоч і добрі статті і вірші, поки не відоме нам правдиве імя автора.

М. Феннич. Використаємо в наступних числах.

Козя. Дякую за цінні статті. Помістимо поступно.

Н. К. Як бачите зараз містимо. Дуже підходяче й добре Пишіть далі.

Гурток „Котеня". Як лише трохи ліпше зможемося грошево, дамо з образка зробити кліше. Дякуємо за зібрані коронки.

Чернянин. Може прийде в наступних числах. Маєш але написати нам своє правдиве імя.

Пойда. Прийде в наступних числах. Засипані статтями по вуха.

Улицкий, Америка. Дякуємо за гарного листа. Скористаємо з нього, як лише стане актуальним. В Народній торговлі передали. Чекаємо обіцяне.

Горнянський. Прийде. Пиши дальше.

Блеск. Дістали коли вже матеріял був вибраний: Ледви могли й цього помістити В майбутному прото скорше шли матеріял.

Микола Берегово. Десь другого тижня любив би з тобою поговорити. Не міг би скочити до нас.

Брехличук. До цього числа вже не могло увійти. В наступних прийде.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

До цього числа доложимо вплатний чековий лист для тих читачів, які ще довгують переплатою за минулий рік. Не відкладайте, але вирівняйте свій борг. Для переказання передплатного на рік 1935 доложені чеки до 8. (грудневого) числа. Засилайте передплатне і складайте на пресовий фонд, коли не хочете, щоб „Пластун" перестав виходити.

Орган українських відділів Союзу Пластунів Підк. Руси.
Виходить щомісяця, крім липня і серпня. Редагує; колегія.
Адміністратор: Я. ШЕПЕЛЬ.
Редакція і адміністрація: Севлюш, ул. Розсипала ч. 34.
Новинкові штемплі дозволені числом 14.545-IV.-1934.

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№